

STUDENTEN WEEKBLAD

10^e Jaargang.
No. 27.

HOOFDREDACTEUR: CH. E. DUTILH.

REDACTEUREN: A. E. M. J. HANLO, J. B. A. KESSLER,
G. P. NIJHOFF, R. A. D. CORT VAN DER LINDEN.

VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: G. E. J. WIESSING.

Donderdag
14 Mei '08.

Bibliotheek
VAN DE
Technische Hoogeschool
DELFT.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: Oude Delft 210.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 19 Mei, des middags om 4 uur.

Inhoud.

Onze prijsvraag.
Pragmatisme.
Internationalisme, II.
Tentoonstelling werken van G. W. Dijsselhof.
Raadsel.
Boekbespreking.
Studiebelangen.
Correspondentie.
Agenda.

ONZE PRIJSVRAAG.

Met een enkel woord wenschen wij er hierbij aan te herinneren, dat de prijsvraag naar ontwerpen voor een omslag van het Lustrumnummer den 15^{en} sloot.

Hun dien het mocht zijn ontgaan wijzen we er op, dat ook de Heer WALTMAN voor de feestweek veel heeft voor te bereiden.

Het is dus met reden dat wij eventueele inzenders verzoeken toch vooral tijdig hun ontwerpen ons te doen toekomen.

En indien er dringende beletsels mochten zijn, die het hun onmogelijk maken aan dit verzoek te voldoen dan houden wij ons aanbevolen voor bericht dat er plan tot mededinging bestaat, benevens voor mededinging tegen wanneer wij het ontwerp dan wel zullen mogen tegemoet zien.

Tevens brengen wij de navolgende wijziging: dat de ontwerpen het eigendom van den inzender blijven en niet van de Redactie zooals in onze officieele prijsvraag vermeld.

Pragmatisme.

Het Meinummer van „De Beweging” opent met een artikel van Prof. Dr. T. J. de Boer, getiteld „Amerikaansche Filosofie”, waarin hij een indruk geeft van het „Pragmatisme” zooals dit beleden wordt door W. James, in zijn werk: „Pragmatism. A new name for some old ways of thinking.”

„Pragmatisme is een methode of een richting van denken die afziet van eerste dingen, beginselen, categoriën, onderstelde noodzakelijkheden en die uitziet naar laatste dingen, vruchten, gevolgen, feiten”. Zijn toetssteen voor goed of kwaad is de praktijk. Alles wat in de toekomst voor ons nuttig blijkt is goed; alle theorie die in de praktijk leidt

tot onaangenaamheden, en die geen aandeel kan hebben in de verbetering van de wereld, welke verbetering voorwaarde is voor haar behoud (salvation), is verkeerd en dus niet goed of waar. Waar is een „species” van 't goede. Waarheid wordt geverifieerd voor de toekomst. Waarheid in denken is die denkwijze die „uitkomt”. Bij elke theorie vragen we: Het zijn de gevolgen, welke uitwerking heeft ze, en daarnaar beoordeelen we haar waarde, d. i. haar waarheid”.

Aangezien den één voordeel aanbrengt, 't zij geestelijk of stoffelijk, wat den ander vaak een eind achteruit zet, zoo is de waarheid eener denkwijze een functie van de persoonlijkheid.

Vandaar dan ook dat James zegt:

„Filosofie is onze individueele zienswijze omtrent de diepste beteekenis van leven en wereld. Iemands filosofisch geloof is dus individueel, voor een groot deel een taak van temperament. Maar het temperament geldt nu eenmaal niet als bewijs en hoewel men gewoonlijk op zijn temperament vertrouwd, in filosofische discussie durft men daar niet voor uitkomen en zoekt in plaats daarvan naar onpersoonlijke gronden tot steun van eigen meening. Wij, pragmatisten, willen eerlijk zijn en ons temperament vooropstellen. Ons temperament is op het praktische gericht en meet alle theoriën af naar haar praktische waarde. Op de spits gedreven theoriën zijn onpraktisch, wij trachten daarom alle tegenstrijdigheden te verzoenen door een filosofie van bemiddeling, die ons den weg wijst van ons verlangen”.

Het „verlangen”, de „wensch” is een factor die bij James groot gewicht in de schaal legt, zoo niet de oorsprong is van alles. Immers hij zegt zich niets te kunnen denken dat niet is gevolg van iemands wenschen. Hieruit blijkt dat hij voor alles vooropstelt den vrijen wil. Hij breekt zich niet het hoofd met het aantoonen van het bestaan van den vrijen wil, maar redeneert aldus: Voor den gezonden normaal-mensch is het tot instandhouding van zijn moreel en fysisch welzijn noodzakelijk, dat hij streeft, streeft naar iets nieuws, iets beters, dan zijn oogenblikkelijke omstandigheden. Voor zulk streven is voorwaarde het geloof, dat de vooruitgang der menschheid niet een bloot ideaal maar werkelijke mogelijkheid is en bovendien de overtuiging, dat wij zelf daaraan kunnen en moeten meewerken.

En hoe zouden we dat geloof, die overtuiging deelachtig worden, zonder mede in onszelve te voelen den *vrijen wil*? Omdat dus een ernstig streven naar verbetering vereischt een overtuigd-zijn van vruchtbaarheid van dat streven en deze overtuiging niet kan bestaan zonder de vrije-wils-aanname en dit alles te zamen ons nuttig is, zoo is de hypothese van het bestaan van den vrijen wil waar, de vrije wil met andere woorden waarheid.

De pragmatist kent niet de Waarheid. Hij kent vele waarheden. „Waar is wat waarde heeft voor ons leven en handelen. Niet aan de roots maar aan de fruits wordt de waarheid gekend”.

Het pragmatisme houdt zich niet bezig met de vraag: Hoe is de wording van den tegenwoordigen toestand in zijn werk gegaan?

Zijn levensbeschouwing zegt hem, dat bespiegelingen omtrent dit punt hem van geen waarde zijn. Of er een bestierende hand was, die alles richtte of dat de evolutie van de stof zelve de oorzaak was van hetgeen is, doet niet af aan het resultaat: dat wat is. Wij hebben ons slechts

af te vragen: hoe zullen wij in de toekomst onze wenschen vervullen, onze toestand verbeteren, de wereld verder helpen.

Zoo er iemand is die daartoe, als gevolg van zijn temperament, een godheid noodig acht, dan is voor hem het bestaan van God een waarheid. Is hij meer materialistisch van aanleg en kent hij de stof zelf de macht toe, die een ander slechts aan een god eigen kan denken, dan vindt hij in het materialisme een waarheid, en toch zijn beide, zoowel monist als materialist, in 't algemeen pragmatist, omdat zij die levensbeschouwing kiezen welke voor ieder afzonderlijk het geloof aan den vooruitgang der menschheid, theorie van belofte, noodig maakt.

Een jong Italiaansch enthousiast voor deze wijsbegeerte, Giovanni Papini, drukte zich ongeveer aldus uit: Het pragmatisme ligt midden tusschen onze theoriën als een corridor in een hotel. Vele kamers komen daarop uit. In de eene kunt ge een man vinden, schrijvend aan een atheïstisch werk; daarnaast ligt er een op zijn knieën, biddend om geloof en kracht; in een derde onderzoekt een chemicus de eigenschappen van een lichaam; in een vierde wordt een systeem van idealistische metafysica uitgedacht; terwijl in een vijfde de onmogelijkheid van die metafysica wordt aangetoond. Maar ze hebben alle vijf dezelfde corridor, waar die zeer verschillende denkers door moeten, als ze namelijk op praktische wijze in of uit hun kamer willen gaan.

Het specifiek Amerikaansche van dit soort filosofie is wel in de eerste plaats de zucht toch vooral aan alles wat praktisch is een hoofdplaats in te ruimen, als attribuut van het ware, het praktische voorop te stellen. De wereld is, in het pragmatistisch licht gezien, een coöperatie, waarin elk zijn best doet de gemeenschappelijke onderneming te behoeden voor het risico, dat aan elke onderneming onafscheidelijk verbonden is en verder een winst te behalen, deze te besteden tot aankoop van nieuwe werktuigen, d. i. nieuwe denkbeelden en zienswijzen, die met het oog op de praktijk van nut bleken of waarschijnlijk blijken te zijn.

Prof. De Boer zegt: „Het pragmatisme zouden we kunnen noemen een vorm van impressionisme, in de filosofie. Daarmee is 't niet absoluut veroordeeld. Integendeel. Een krachtig, levend impressionistisch kunstwerk is zeker mooier en belangrijker dan een klassiek werk dat dood is. Als specimen van impressionistische filosofie vind ik het boek van James een mooi stuk. Die het aanraakt, raakt een man aan. Maar wij hebben ook nog een andere waardeering. James geeft zijn werk niet uit voor fantasie maar voor wetenschap. En dan vragen we niet alleen of het mooi en geestig, maar ook of het waar is wat hij zegt. Al weten we nu ook in geen bijzonder geval met absolute zekerheid te zeggen wat waar is, wij maken toch allen, in leven en in wetenschap, onderscheid tusschen waar en onwaar. En verder: „De hoofdgedachte is overal dat het goede, biologisch nuttige en wel het individueele waar is. Nergens echter gaat hij in op de vraag hoe ik weten kan wat goed of biologisch nuttig is. Zoolang ik dat niet weet, kan ik daaruit niet het begrip van de waarheid bepalen”.

Het lijkt ons echter dat James consequent is, wanneer hij zulk een definitie, die prof. De Boer vraagt van „wat goed of biologisch nuttig is”, niet geeft. Het achterwege laten ervan is te rijmen met het feit, dat de pragmatisten hun temperament mee laten spreken en dat ook in zaken waar het te doen is om de verklaring van een woord. Daar nu een ieder zijn temperament meebrengt zal, en dit speciaal voor de begrippen *goed* of *nuttig*, een scherpe omlijning van wat daaronder te verstaan valt moeten blijven ontbreken. Zulk een definitie als waarheid te verkondigen laat James verre van zich. Want dit zou één van die waarheden worden, waarvan hij zegt dat ze „altijd een wanhopig instinkt van zelfbehoud hebben en van begeerte om het tegendeel uit te sluiten”. Zijn hoofdgedachte is dat het individueele het enig algemeen ware is. En deze waarheid kan wegens de ruimte, die het begrip „individueel” laat, ook werkelijk gerust algemeen genoemd worden.

Internationalisme.

II.

Een van de belangrijkste uitingen van en voor den geest van internationalisme, die zij het ook vaak ongeweten in veler denken zich langzaam maar zeker een plaats veroverden, is de propaganda voor een internationale taal.

Het woord taal is misschien verkeerd voor het hulpmiddel, dat wij hier op het oog hebben. In een taal voelt men de nationaliteit, het leven van een volk, de taal maakt zich zelf, vult zich zelf aan, in 't kort leeft. De internationale taal zal meer zijn een code. Evenals bijv. een telegraafcode dient tot vereenvoudiging en daarmee gepaard gaande tot besparing van moeite en kosten, evenzoo is ook de internationale taal een vereenvoudiging en een besparing. Omdat de nieuwe taal, zoo eenvoudig mogelijk wordt gemaakt wat betreft grammatica, omdat zij gevormd is uit woorden, wier stam in de Romaansche en Germaansche talen reeds bestaat, daarom wordt zij gemakkelijker aangeleerd dan eenig gewone vreemde taal. Omdat de internationale taal een kunstmatige taal is kent zij niet die ideomen of idiomatische uitdrukkingen, die behalve het typische ook het moeilijk aan te leeren van een vreemde taal tot gevolg hebben. Bestrijders van de internationale taal vergeten doorgaans of weten in vele gevallen niet, dat de voorstanders ervan evenmin als zij in den waan verkeeren dat zulk een internationale code ooit een taal in den vollen zin des woords zal worden. Brengt men hen hiervan op de hoogte dan weten zij zich in de meeste gevallen ook alle wapens uit de hand geslagen en hun niet erkennen van de wenschelijkheid der code is gevolg of van star conservatisme of van koppig niet willen erkennen van eigen gebrek aan argumenten er tegen.

Onze tijd staat in 't teeken van het congres; wereldcongressen zijn aan de orde van den dag. Van hun aantal kon men zich in der tijd op de hoogte stellen in de Revue voor internationalisme, onder redactie van Dr. Eijkman, die helaas slechts luttele malen heeft kunnen verschijnen. In die enkele nummers echter zijn reeds verschillende belangrijke kwesties behandeld geworden; zoo onder anderen herinner ik mij een artikel waarin ter sprake komt internationalisme en universalisme en besproken wordt of elke internationale federatie, op elk gebied, recht van bestaan heeft. De slotsom is daar dat elke beweging, die verbetering in toestand van alle individuen beoogt, internationaal mag heeten. Dan sluit men van zelf uit alle ondernemingen die tot doel hebben het behalen van winst, handelsondernemingen. Immers deze werpen slechts voor een beperkt gedeelte der menschheid voordeel af.

Het nut echter eener wereldtaal is voor ieder individu groot, natuurlijk niet even groot. Uitteraard zal een handelaar zich er meer van kunnen bedienen, dan een bakker, eenvoudig omdat het bedrijf van den laatsten zich niet verder uitstrekt dan de grenzen van de plaats zijner inwoning. Maar hij, die erkent, dat een ruimen blik een zegen is en die wil toegeven dat tot verkrijging daarvan het wenschelijk, ja noodzakelijk is, zich ook op de hoogte te stellen van hetgeen bij onze burens de algemeene aandacht bezighoudt, zal ook niet aarzelen voor een ieder een wereldhulp-taal als nuttig te bepleiten.

Hoe weinigen, economisch sterken, toch is het gegeven zich eenigszins voldoende bezig te houden met de taalstudie. Hoe weinigen dus zijn het die, van het internationaal gedachtenleven kennis kunnen nemen anders dan uit vertalingen van vreemde schrijvers. En wie waarborgt de juistheid dezer vertalingen? De gemiddelde vertaler heeft het doorgaans niet zoo ver gebracht, dat hij behalve zijn eigen ook nog een andere levende taal dermate onder de knie heeft, dat bij alle idiomatische zinsneden juist weet over te zetten en doordien zal veel van de beoogkracht van den schrijver in de vertaling te loor gaan. Hoe grooter en bekwaamer die schrijver was, hoe beter hij zich wist te bedienen van eigen taal, des te onmogelijker zal het een ander worden hetzelfde leven en vuur in de overzetting te doen blijven voortbestaan.

Anders wordt het indien de schrijver zelf zich bedient van de internationale taal. Weliswaar zal hij er zich minder gemakkelijk in uitdrukken dan in zijn eigene, stellig ook minder gloedvol, maar wat hij denkt zal hij in allen gevallen in juiste bewoordingen omzetten en waar in het medium, de hulptaal, lieden van alle nationaliteiten, evenveel of weinig voelen, omdat voor geen enkele die taal leeft, is er dus de grootste waarschijnlijkheid dat de door den schrijver gekozen uitbeelding zijner begrippen en denkwijzen de lezer den goeden indruk zal brengen.

Het spreekt van zelf dat wat wij litteratuur noemen, gebonden is aan een levende taal, dat werkelijk waardevolle poëzie in de internationale taal niet bestaanbaar is en dat pogingen daartoe altijd gerijmel zullen hebben te blijven.

Voor wie in de literatuur van een volk wil doordringen is de studie van zijn taal onontbeerlijk. Wetenschappelijke werken evenwel zijn dan altijd in die hulptaal over te zetten; zij behoeven niet, wat nu wel gebeurt in vele andere levende talen vertaald en omdat het volk dat die taal spreekt, slechts een heel klein deeltje van de menscheit is in vele en kleine oplagen te verschijnen. Eenmaal in 't Esperanto, want d.i. de hulptaal, die tot nu toe gebleken heeft bestaanbaarheid te hebben, vertaald, of in eens daarin geschreven zal er dan een werk een oplaag kunnen verschijnen, groot genoeg om alle weetgierigen van de gansche aarde te voldoen. Onnoodig te zeggen hoe geweldig veel minder de kosten van zulk een uitgave zouden zijn, hoe ontzettend veel meer menschen in de gelegenheid zouden verkeerden een beschaving en ontwikkeling machtig te worden, die nu slechts aan bevoorrechte enkelingen gegeven kan zijn.

De internationale taal zal dus niet weinig mee werken tot opvoering van het gemiddeld beschavingspeil; dit is mijns inziens wel het grootste argument voor.

(Wordt vervolgd).

Tentoonstelling Werken van G. W. DIJSSELHOF.

Veel zijn het er niet die, wanneer ze zoeken naar een agenda, waarin vermeld staan de verschillende vermakelikheden hier of in Den Haag of in Rotterdam, daartoe het weekblad ter hand nemen.

En omdat het er niet veel zijn, ja ik zou bijna durven zeggen, omdat het er geen enkele is, daarom hebben ook maar weinige Delvenaars vernomen dat er in laatstgenoemde stad een kring is, een kunstkring zelfs, die zich beijvert zijn leden en bovendien ieder, die er een kwartje voor over heeft in de gelegenheid te stellen kennis te maken met kunstproducten van alle tijden en uit alle oorden en die behalve dat nog avonden organiseert, waarop sprekers het hebben over bouwkunde of schrijvers hun werk voorlezen of musici van de beste soort muziek van de grootste meesters ten beste geven.

De Rotterdamsche Kunstkring is een bloeiende vereeniging en iedereen, die het jaarverslag belieft in te zien moet eerbied krijgen voor het bestuur, dat op zoo verschillend gebied den leden altijd het beste en meest bijzondere weet voor te zetten.

Op het oogenblik zijn in het gebouw van den Kring, in de Witte de Withstraat te Rotterdam (lijn 4 van af station D. P.) geëxposeerd schilderijen, aquarellen en pastelteekeningen van G. W. van Dijsselhof, den artiest, die zich oorspronkelijk uitsluitend aan decoratief werk wijdde, maar die nu een onderwerp heeft gevonden, dat waarschijnlijk om zijn oneindige, steeds varieerende kleurenrijkdom den

sierkunstenaar zoo sterk boeide, dat hij het sier er aan gaf, maar de kunstenaar bleef en als zoodanig nu een hoogte heeft bereikt, waar nog slechts weinigen hem gezelschap houden.

Twee specimen van het werk, waaraan hij zich vroeger uitsluitend wijdde, twee drieledige kamerschutten, waarvan het een tot motief heeft „parelhoenders”, het tweede „Apen”, konden ons slechts ten deele bekoren. In de styleering is nog te duidelijk te zien wat de schilder tot motief heeft gekozen en als onwillekeurig rijst de vraag: wat doen die apen op een kamerschut? vraag, die achterwege zou zijn gebleven indien het dier minder duidelijk uit de versiering te voorschijn trad, daar door deze laatste meer als geheel kon worden geapprecieerd.

Het is niet onze bedoeling van vele der nummers te reppen. Slechts een enkele opmerking over eenige die om de een of andere reden opvallen.

Een van de grootste stukken, midden op de linkerwand en naar het ons opviel het duurst in prijs van de geheele catalogus, „Langousten”, heeft blijkbaar den schilder veel tijd aan studies gekost. Echter lijken ons van die studies sommige nog juist getroffen dan de schilderij zelf. Van de groote kreeft rechts op het doek zijn mede tentoongesteld twee voorstudies, één in zwart krijt en één in kleuren.

Beide kunnen als bewijs dienen dat Dijsselhof maar niet de eerste de beste is en vooral de kleurenstudie (de ongenaakbare) is uitstekend wat betreft de stofuitdrukking. Onmogelijk ware het de lange magere, zenig-gelè voelarmen en scharen juist weer te geven en de benaming: ongenaakbare, kon niet beter gekozen.

Ongeveer recht tegenover Langousten hangt No. 34: Landschap met Boerenwoning. Hier is 's schilders talent minder gelukkig besteed. Het geheel is somber en het is alsof deze boerderij, weinig natuurgetrouw, in een aquarium met troebel water staat. Dijsselhof, zou men bijna zeggen, heeft willen toonen, hoeveel mooier en fantastischer van kleur zijn lievelingen, de waterbewoners, zijn dan alles wat op het droge is; maar daarbij is hij onwaar in zijn voorstelling geworden.

Om onze eerbied voor zijn kunst weer in eenen terug te erlangen is het genoeg de kleurenpracht te aanschouwen van zijn „zeeanemonen” (23) of een oogenblik in stille bewondering te staan voor de „Goudvisschen”. Vooral diegene van de twee visschen, welke we „en face” zien op ons afschieten en waarvan we de staartbeweging die hem zijn vaart gaf, nog schijnen te bespeuren, is om niet te vergeten.

Als voorbeeld van minutieuze, toch niet peuterige, afwerking kan gelden het kleine stukje Haring (16).

Maar het is hier onmogelijk het mooie van elk stuk afzonderlijk op te sommen. Tot en met 17 Mei is een ieder in de gelegenheid zichzelf er van te gaan overtuigen.

(Zie vervolg Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Ondertrouwd:

AB. SCHRAM

en

R. VROMAN.

DELFT,
ROTTERDAM, | 14 Mei 1908.

Receptie Zondag 24 Mei 1908, Vrouwjuttonland 20, Delft.

TE KOOP AANGEBODEN voor f 100:

een zeer goede VIOOL.

Te bevragen aan het Bureau van dit Blad.

**Twee gemeubil. Zit- en Slaapkamers
te huur.**

Adres OUDE LANGENDIJK 8.

Voorloopig adres VERVERSDIJK 18.

Te huur aangeboden met September: een
gemeub. Tuinkamer met Tuintje
en 2 Slaapkamers,

(uitzicht Spoorsingel), zeer geschikt voor twee vrienden.

Adres PHOENIXSTRAAT 31.

H.H. Studenten.

S. LOGCHER, VERVERSDIJK 54,

geeft den hoogsten prijs voor gedragen Kleederen, Meubelen, Goud, Zilver enz.; laat zich dagelijks aan huis ontbieden zoowel binnen als buiten de stad. Brieven worden vergoed.

RECHTSTREEKS GELD

aangeboden (zonder lev. verz.) op billijke voorwaarden, aflossing naar keuze, in solide gevallen ook zonder borg. Ook op wissels, erfenissen, voor solide 1e en 2e hypotheek, handelscrediet enz.

Brieven onder No. 4815 aan het Bureau van dit Blad.

Verschenen bij J. WALTMAN JR. te DELFT:

— Leerboek der — Beschrijvende Meetkunde

DOOR
Prof. Dr. H. DE VRIES.

Deel I.

De leer der Projectiemethoden.

MET ATLAS. Prijs f 9,50 in linnen band.

Mr. B.S. BERRINGTON B.A.

Member of the Society of Authors, London.

Undertakes translations from

FRENCH, GERMAN, DUTCH.

— Corrects M. s. s., finds publishers. —

4. DE GENESTETSTRAAT, AMSTERDAM.

ZEILBOOTEN

te huur (boeyers) op den Bergschen voorplas. Plaats Welgelegen. A. VIS VAN HEEMST, HILLEGERSBERG.

DRY MONOPOLE
HEIDSIECK & Co
WALBAUM, LULING, GOULDEN & Co SUCC.
REIMS, MAISON FONDÉE EN 1785.

Cactus Dalia's, bloeien den ganschen zomer, totdat de vorst invalt, 10 soorten f 1,50; 20 soorten f 2,75; per 100 f 12,—. Nu planten.

Een pakket van **25 vaste planten** f 1,50. Een dubbel pakket f 2,75; per 100 f 5,—. Eenmaal gepland bloeien ze jarenlang op dezelfde plaats. Volop snijbloemen voor bouquets en vazen. Uiterst gemakkelijke planten. Behoeven 's winters niet bedekt te worden. Nu planten.

250 Voorjaars-Bloembollen die deze maand gepland van Juli tot den Herfst bloeien: f 1,50; Een dubbel pakket, dus 500 bloembollen f 2,75. Inhoud: Anemonen, Ranonkels, Gladiolus, Iris enz. Nu planten.

Reuzenbloemige Knolbegonias voor perken gereed (verzending hiervan vanaf 1 Juni). Enkelbloemige of dubbele in prachtkleuren gemengd 12 voor f 1,50; 25 voor f 2,75; per 100 f 10,—.

Orders vanaf f 2,50 franco elk station.

JOHS. TELKAMP'S TUINBOUWINRICHTING.
HOFLEVERANCIER. :: :: :: HILLEGOM.

Verschenen bij J. WALTMAN Jr. te DELFT,
en door tusschenkomst van elken Boekhandel verkrijgbaar:

LORENZO DE' MEDICI

Uitgave der Maskerade-Commissie, in verband
met het XII^{DE} LUSTRUM van het DELFTSCH
STUDENTENCORPS. :: :: :: :: ::

Prijs: Ingenaaid f 0,60; Gebonden f 1,00.

TWEEDE BLAD

behoorendè tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 14 MEI 1908. No. 27.

Raadsel.

Als in een coupé aan weerszijden vier menschen zitten en een negende persoon binnenkomt, hangt het geheel van zijn willekeur af, welke menschen met vijven komen te zitten en welke niet, terwijl hij zelf altijd de dupe is.

De H. S. M. wenscht nu een regeling te treffen waarbij alle menschen zoo veel mogelijk gelijke kans hebben met zoo weinig mogelijk last van verschuiven. Gevraagd dit op te lossen door loting.

Oplossingen worden ingewacht bij de Redactie van het Studenten Weekblad onder motto.

Ingezonden door S., P. en K.

BOEKBESPREKING.

De uitgever W. Overvoorde Jr., Scheveningen, was wel zoo goed ons ter recensie te zenden een bij hem verschenen brochure: *Is fotografie kunst?* door H. de Boer.

Dit boekje irriteerde ons. Niet om zijn uiterlijk, in een eenvoudig groen kaftje met donker bruin roode letter is niets ergerlijks. Evenmin om de druk, die duidelijk en niet van het alloo dat er op berekend is zooveel mogelijk bladzijden te besteden voor zoo min mogelijk tekst, waar groote witte marges en artistieke pagineering gebreken in den tekst moeten doen vergeten of kunstige beginletters van hoofdstukken vexierbilder gelijken, die zich eerst na langdurige studie laten ontleden. Niet de uitvoering is het die ons hindert. Dus moet het wel zijn de inhoud?

Neen het is de eerste zin, van de eerste bladzijde, het is: „Ik geloof te mogen aannemen, dat met dit boekje de brandende kwestie: „Is Fotografie Kunst?” voor het eerst principieel gesteld en systematische afdoende behandeld wordt”. Schrijver blijkt zeer op de hoogte van zijn tijd. Immers hij noemt de door hem behandelde, wat zeg ik „systematisch afdoend” behandelde kwestie brandend. Om hem de waarheid te zeggen, wij gelooven niet, dat deze kwestie brandt. Zij heeft gebrand. En omdat zij gebrand heeft, werd zij reeds lang geleden en lang voor dat mijnheer de Boer zijn werkje schreef, principieel gesteld en systematisch afdoende behandeld”.

Iemand, die veinst in deze kwestie belang te stellen, moest dat weten en al willen wij het hem niet kwalijk nemen, dat hij zijn zonder twijfel waardevolle meening aan het publiek verkoopt in een net groen omslagje, wij zullen het hem niet vergeven, dat hij spreekt van „voor het eerst”, wanneer alree twee jaren eerder in een algemeen gelezen en gewaardeerd blad van de hand van een destijds bekend en na zijn vertrek beweend man een meesterlijk opgezet en glashelder afgewikkeld betoog omtrent deze zaak werd geleverd.

En diezelfde bekende en na zijn vertrek beweende man zei reeds 11 Mei 1905, nu juist drie jaren en drie dagen geleden: „Het praten en helaas ook kletsen over kunst en aanverwante artikelen is als een besmettelijke ziekte. De tot nog toe sporadische voorkomende gevallen beginnen langzamerhand het epidemische te naderen. Iedereen wordt er door aangetast; van den meest tot den minst bevoegde redeneert en filosofeert over kunst; en in den laatsten tijd, vooral over bovengenoemde brandende kwestie”. Dat is krachtig gezegd niet waar; raakt men dezen zin aan, dan raakt men een man aan. En deze zin, mijnheer de Boer, is de eerste zin van een artikel getiteld: „Is fotografie kunst?”. En als U nu dacht dat dit het eerste stuk onder dien titel was, dan nog vergist U zich. Reeds voor dien bewusten 11en Mei, reeds meer dan drie jaren en drie dagen geleden werden over deze kwestie gesproken en geredetwist

en het artikel van 11 Mei, was slechts een slot van een debat en v. H., zoo heet de schrijver er van heeft er toen een eind aan gemaakt en zonneklaar aangetoond fotografie is geen kunst. Want, en let nu goed op en haal een dictionaire zoo U de fransche taal niet machtig is, want: „Kunst is het weergeven van een emotie en haar waarde wordt bepaald: 1. door de intensiteit der emotie; 2. door de kracht, de vigueur van het weergeven.

In Uw boekje hebt U het ook over emotie en over „een ding van kunst” en „over buiten zichzelf stellen”, maar wat voor ding een „ding van kunst” is, dat zegt U niet, hier kunt U het nu lezen. Maar enfin, Uw heele brochure is niets vergeleken bij dat eene artikel. Fotografie is in 't kort dit: Het mechanisch weergeven van bestaanden tooneelen. Kan hierin ooit kunst liggen?

Wij raden onzen lezers aan in te zien het S. W. van 11 Mei 1905 en de daaraan voorafgaanden. Zoo zij het niet met zichzelf eens zijn over de vraag is fotografie kunst ja dan neen, dan kunnen zij daarmee hun licht opsteken, en houden tevens de kosten van de brochure van den heer de Boer, d. i. de somma van dertig cents, in hun zak.

Studiebelangen.

Het Rapport der C. C. is in bewerking en zal vermoedelijk tegen het einde dezer maand verschijnen.

De Centrale Commissie.

—o—

T. H.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken is:

1e. met ingang van 16 Mei 1908 aan H. W. Sniijders op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de electrotechniek aan de Technische Hoogeschool te Delft;

2e. voor het tijdvak van 16 Mei tot en met 31 Augustus 1908 benoemd tot assistent voor de electrotechniek aan de Technische Hoogeschool te Delft, L. Mok, werktuigkundig en electrotechnisch ingenieur te 's Gravenhage.

CORRESPONDENTIE.

J. G. V. — Voorwaarde voor opname van een stuk is o.a. dat de Redactie den naam des inzenders kent. Verzoeken dus U aan ons bekend te maken.

A G E N D A.

DEN HAAG.

Vrijdag 15 Mei. Schouwburg: „Ware nar”; 8 uur.

Zondag 17 Mei. Diligentia: „Beethoven-matinee” van K. Bondam, W. Durieux en Van Starrenburg; 2 uur.

Woensdag 20 Mei. Schouwburg: Tournee Coquelin: „L'affaire des poisons”; 8 uur.

Donderdag 21 Mei. Schouwburg: Tournee Coquelin: „Cyrano de Bergerac”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 15 Mei. Gr. Schouwburg: Maifestspiele: „Tristan und Isolde”; 6³/₄ uur.

Zaterdag 16 Mei. Groote Schouwburg: Maifestspiele: „Die Walküre”; 6³/₄ uur.

Zondag 17 Mei. Groote Schouwburg: Optreden van Adolf Bouwmeester als Shylock in „De koopman van Venetië”; 8 uur.

Maandag 18 Mei. Groote Schouwburg: Maifestspiele: „Siegfried”; 6³/₄ uur.

 ADVERTENTIEN.

 Ondergeteekende maakt bekend dat hij **nog 2 Eetzaaltjes** beschikbaar heeft om te dineeren en zich verder houdt aanbevolen voor levering van WARME en KOUDE SCHOTELS.

HOTEL WILHELMINA.

Aanbevelend,
D. VOET.

 VERSCHENEN:

Gids voor Delft,

3e druk.

Herzien door A. MOJEL, en vermeerderd met de hoofdstukken:

„Een en ander over Delft's nijverheid en handel” en „Technische Hoogeschool”

- alsmede:

met een aantal ILLUSTRATIES.

Prijs ingenaaid. . . f 0,40,
„ in linnen band f 0,75.

Verkrijgbaar bij alle Boekhandelaren en bij den Uitgever

J. WALTMAN Jr.,
Binnenwatersloot 33. -- Delft.

 DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend,

W. DE HOOGH.

Verschenen bij den Dr. Uitg. J. BOOTSMA te 's Gravenhage:

LEERBOEK DER BESCHRIJVENDE MEETKUNDE.

Ten dienste van studeerenden aan de Technische Hoogeschool, door

W. A. PIETS, Civiel-Ingenieur,
Oud-assistent in de Beschr. Meetkunde aan de P.S.
te Delft. DEEL 1.

Met afzonderlijken atlas, in groot formaat. Leerboek en atlas f 3. Elk afzonderlijk geb. samen f 4.

Dit Leerboek is in hoofdzaak bewerkt naar de methode van Prof. Dr. J. Cardinaal.

 Boekhandel J. WALTMAN Jr.
BINNENWATERSLOOT 33.

Losse nummers verkrijgbaar van:

DE COURANT (alleen Maandagochtendnummer)	5 cent.
DE PRINS	6 "
DE WERELDKRONIEK	10 "
DE WEEK	15 "
HET LEVEN	15 "
DIE WOCHÉ	20 "
SPORTKRONIEK.	10 "
SPORTBLAD	10 "
REVUE DER SPORTEN	25 "
DE WARE JACOB	10 "
HOLLAND EXPRESS	25 "
MEGGENDORFER BLATTER	20 "
FLIEGENDE BLATTER	20 "

Biljarts „'t Is-Me-Edso",

overtreffen ieder ander fabriikaat.

Te bespelen Stations-Koffiehuis.

KRUIF.

 ✦ HEEREN MODE-MAGAZIJN. ✦
 J. J. PETIT, Hypolitusbuurt No. 31.

Groote keuze Nouveaute's in: DASSEN, HANDSCHOENEN, KNOOPEN, BRETELS, GORDELS, POCHETS, VESTEN, SOKKEN, ZAKDOEKEN, ENZ., ENZ. ✦
 LINNEN OVERHEMDEN, FRONTS, BOORDEN EN MANCHETTEN ✦
 in alle modellen, maten en prijzen.

Speciale Afdeeling: HEEREN-HOEDEN, ENGELSCHÉ SPORTPETTEN,
 WANDELSTOKKEN, PARAPLUIES, ENZ. ✦ ✦ ✦ ✦ ✦

✦ MEN ZIE DE ÉTALAGE. ✦

